

まるごと 日本のことばと文化

中級 1(B1)

スクリプト・テキストの翻訳

(ハンガリー語)

A hanganyag és

a tankönyvi szöveg fordítása

(magyar)

ver. 20240731

1. téma Első találkozás

1. RÉSZ Üdvözlők mindenkit!

Házigazda: Nos, akkor mutatkozzanak be egymás után, legyenek szívesek!

①

Jamasita: Üdvözlök mindenkit, Jamasita-Garcia Tomoko vagyok. Itt mentem férjhez, és már nagyjából 30 éve élek itt. Ööö... jelenleg egy utazási irodában dolgozom. Nem mindig könnyű, de szeretek törődni az emberekkel, ezért úgy érzem, ez egy nekem való munka. A hobbim a rajzolás, hétfőként általában a közeli parkban készítek vázlatokat. Szerintem elég társasági (természetű) ember vagyok. Szívesen barátkoznék sokféle emberrel, ezért örülök, hogy itt lehetek.

Férfi: Elnézést, nem értettem pontosan, mit modott, milyen természetű?

Jamasita: Társasági. Hogy is mondjam, szeretek mindenféle emberrel beszélgetni.

Férfi: Ó, már értem. Köszönöm szépen.

Házigazda: Akkor kérem a következőt!

②

Kimura: Jó napot. Hát... egy kicsit izgulok. Kimura vagyok. Izé, Kimura Ken. A Kent a kenkó, az egészség kandzsijával írják. Harmadéves egyetemista vagyok, jelenleg külföldön tanulok, egy itteni nyelviskolában. Ja, a hobbi! Nincs különösebb hobbim, de talán... szeretek filmeket nézni. Illetve amíg itt vagyok, szeretek sokféle utazni. Ha tudnak jó helyeket, osszák meg velem. Nagyjából ennyi. Örülök, hogy találkoztunk.

Házigazda: Hát... Ki a következő?

③

Szavada: Üdvözlök mindenkit. Szavada Nobuko vagyok. Három hónapja költöztünk ide a családommal, mert a férjemet áthelyezték. Van egy nyolc éves lányom. Ööö... Japánban én is dolgoztam, de most főállású háziasszony vagyok. Itt, Japánnal ellentétben nagyon nagyok a házak, ezért nem könnyű őket takarítani. És a lányunkat nem a japán iskolába, hanem a nemzetközibe irattuk be, úgyhogy az iskolától kapott nyomtatványok olvasásával is meggyűlik a bajom. Izé... Japánban egy amatőr zenekar tagja voltam, jó lenne, ha azt itt is tudnám csinálni. Még nem szoktam hozzá az itteni élethez, úgyhogy minden tanácsnak örülök. Örülök, hogy találkoztunk.

Házigazda: És most felkérem az utolsó személyt!

④

Macuda: Ööö... üdvözlök mindenkit. Macuda Tosinorinak hívnak. Japánban egy reklámügynökségnél dolgoztam, de ööö... miután nyugdíjba mentem, ide jöttem. Japánban minden nap reggeltől estig dolgoztam, ezért úgy gondoltam, a nyugdíjazásom után külföldön, nyugodtan szeretnék élni, hát ide jöttem. Most a feleségemmel élünk kettesben, ööö... A feleségem minden nap vásárolni, meg a barátaival vacsorákra jár, meg mindenféle helyekre, így nagyon elfoglalt. Ami engem illet, én sokat vagyok otthon, de úgy gondoltam, érdekes lehet egy ilyen összejövétel, ezért vettem részt. Örülök, hogy találkoztunk.

Nő: Elnézést, nem értettem pontosan, mit mondott, hol dolgozott Japánban?

Macuda: Egy reklámügynökségnél. Ööö... egy olyan vállalatnál, amelyik reklámokat és hasonlókat csinál.

Nő: Ó, már értem, köszönöm szépen!

2. RÉSZ Elnézést a kérdésért...

- Cathy: Elnézést az udvariasságomért, de ön... japán?
Nisijama: Ó, igen. Az vagyok.
Cathy: Gondoltam. Mert az előbb japánul beszélt a mobiltelefonján.
Nisijama: Ön tud japánul?
Cathy: Igen, jelenleg japánul tanulok. Cathynak hívnak.
Nisijama: Hűű, meglepő, hogy japán szót hallok erre felé. Ja, én Nisijama vagyok.
Cathy: Látom, gyakran jár erre a jógaórára. A közelben lakik?
Nisijama: Igen, itt lakom a közvetlen közelben egy társasházban. És ön, Cathy?
Cathy: Én is a közelben lakom. Elnézést a kérdésért, de mit csinál Ausztráliában?
Nisijama: Háziasszony vagyok. Múlt nyáron a férjemet áthelyezték ide, úgyhogy családotul ideköltöztünk Tokióból. Ami azt illeti, Cathy, nagyon jó a japánja. Hol tanul?
Cathy: Ugyan, még nem megy annyira jól. Most Sydneyben, a Japán Kulturális Központban tanulok. Régen a középiskolában is tanultam egy picit, de rögtön elfelejtettem. Aztán három éve kezdtem el újból tanulni. Mert érdekel a japán kultúra. Szeretem a japán konyhát is, és hetente egyszer japán dob leckét is veszek.
Nisijama: Hű, japán dob? Hihetetlen.
Cathy: Nisijama-szan, esetleg nem lenne kedve néha japánul beszélni velem? Hiába tanulok japánul, nincs nagyon alkalmam japánokkal beszélgetni.
Nisijama: Ez csak természetes! Itt még nekem sincsen olyan sok barátom, úgyhogy örömmel!
Cathy: Jaj de jó. Akkor majd adja meg az e-mail címét.

3. RÉSZ Üdvözlök mindenkit, Mai vagyok.

- Házigazda: Akkor, Mai, kérem, mutatkozzon be!
Mai: Üdvözlök mindenkit, Mai vagyok. Ööö... ma először veszek részt a japán társalgási klubban. Hmm... három évvel ezelőtt kezdtem el japánul tanulni. Azért, mert japán rajzfilmeket néztem. Ööö... munka után nagyon nehéz japánul tanulni. De hála a tanáromnak és a barátaimnak, élvezem a tanulást. Ööö... jelenleg egy japán érdekeltségű vállalatnál, export-importtal foglalkozom. A munkám során nem nagyon használom a japán nyelvet, de szeretnék eljutni arra a szintre, hogy mindenféle témáról tudjunk beszélgetni a japán munkatársaimmal. Ööö... azért csatlakoztam a klubhoz, mert szeretnék sok japán barátot szerezni. Ja, a hobbim, hogy új helyeken új ételeket próbálok ki. Ami a gasztronómiát illeti, ugyanúgy szeretek enni, mint főzni. Nagyon szeretek beszélgetni is, úgyhogy nyugodtan elegyedjenek velem szóba! Örülök, hogy találkoztunk!

4. RÉSZ Nyugodtan kövessetek be!

Javasolt felhasználók

Kaorin: Háziasszony vagyok, negyedik éve élek külföldön, Londoban. Egy hétéves lány anyukája vagyok. Európai mindennapjaimról posztolok (tweetelek). Jelenleg amiatt aggódom, hogy fenn tudom-e tartani lányom japántudását. Mostanában nagyon érdekel a tortasütés, a zumba, a múzeumlátogatás. Jó lenne, ha mindenféle emberrel megismerkedhetnék itt. Rajta, nyugodtan kövessetek be!

Ogavara Hirosi:

Egy magánegyetemen dolgozó japántanár vagyok. Szakterületem a japán kiejtés oktatása. Könyveim: A csodálatos japán nyelv, Tanuljunk kiejtést stb. Jelenleg vietnámiul tanulok online. Leginkább a munkámhoz annyira nem kapcsolódó zenei témákról posztolok. Kedvenc zeneszerzőm Rachmaninov. Álmom, hogy a jövőben egy trópusi szigetre költözzek, és nyugodtan éljek.

Bu-csan: Szalaríman vagyok, aki szereti a termálfürdőket, a szakét, énekelni és utazni. Mérleg, nullás vércsoportú. Mostanában a japán nyelv nagyszerűségének bűvöletében élek. Hétfőként a helyi önkéntes iskolában japán nyelvet tanítok. Élvezem, ha külföldiekkel beszélgethetek. Macskatulajdonos vagyok. Kedvenc filmem a Kamome kifőzde.

Fu: Sziasztok! Kanadában japánul tanuló doktorandusz vagyok. Szingapúrból származom, Torontóban élek. Ezen a felhasználónéven japánul írok (tweetelek). Nézzétek el nekem, ha néha kicsit furcsa a japánom. Remélem, hogy mindenféléről tudunk majd információt cserélni a japánokkal és a szerte a világban japánul tanulókkal. Örvendek a találkozásnak.

2. Téma Ajánlott ételek

1. RÉSZ Itt különösen a hal ízletes

Kérdező: Melyik japán éttermet ajánlja?

①

A (férfi): Lássuk csak, ha finom japán konyháról van szó, akkor szerintem a Muszasi a legjobb. A szakács japán, ezért valódi japán ételeket lehet ott enni, amelyek ugyanolyanok, mint Japánban.

Kérdező: Tényleg?

A (férfi): Finom a tempurájuk és a szukijakijuk is, de náluk különösen a hal ízletes.

Kérdező: Ízletes?

A (férfi): Igen, vagyis finom. A halak nagyon frissek, és finomabb szasimit lehet ott enni, mint Japánban egy átlagos étteremben.

D (nő): Így van.

A (férfi): Ráadásul a japán ruhás személyzet is legalább olyan udvarias, mint Japánban. De elég drága.

C (nő): Aha...

D (nő): Igen, ez igaz.

②

B (férfi): Ha jobb lenne egy olcsóbb étterem, akkor ott van az Oishii nevezetű. A kiszolgálás viking stílusú.

Kérdező: Mit jelent az, hogy viking?

B (férfi): Ja, svédasztal, annyit ehetünk bármiből, amennyit csak akarunk. Úgyhogy leginkább akkorra ajánlom, amikor egyszerre sokféle különböző dolgot szeretne kipróbálni.

Kérdező: Hűű!

B (férfi): De a japán ételek kicsit mások, mint Japánban. A tamagojaki olyan, mint az omlet, a szusi meg... alig van halas szusi, szinte csak sültcsirkés meg avokádós szusitekercsek...

A (férfi): Aha.

B (férfi): De az ízük nem olyan rossz.

③

C (nő): Ami azt illeti, mostanában itt is egyre népszerűbb a japán rámen. Nemrég nyílt egy hely, a Takemi, ahol valódi ráment árulnak.

Kérdező: Hűű!

A (férfi): Ja, az a hely!

C (nő): Szerintem színvonalában felveszi a versenyt Japán leghíresebb helyeivel is.

Kérdező: Tényleg?

C (nő): Csirkéből és zöldségekből főzött alaplevet használnak...

Kérdező: Alaplevet?

C (nő): Aha, a levest hívják így, és ez az, ami nagyon finom.

Kérdező: Hűű!

C (nő): Szerencsére az áraik sem túl magasak. De mindig tele van, és ha ünnepnapon mész, rengeteget kell sorban állni. Ez a hátránya.

D (nő): Pontosan!

④

D (nő): Meglepően kevesen tudnak róla, hogy van egy Bakery My Love nevezetű pékség.

Kérdező: Pékség?

D (nő): Hát, ha azt mondom, pékség, talán nem tűnik nagyon japános üzletnek, de csupa japános pékárut kínálnak, úgyhogy mindenképpen ki kell próbálnod. A japán kenyér pihepuha és nagyon könnyű.

C (nő): Ugye?

D (nő): Mondjuk egy kicsit drága. De van mindenféle péksüteményük: anpan, meg melonpan, meg jakiszobás szendvics. Nagyon finom.

Kérdező: Hűű, tényleg?

D (nő): Nem csak pékárut árulnak, de dangót meg más japán édességet is. És van hely helyben fogyasztásra is, ahova biztos kellemes lehet beülni egy teára.

2. RÉSZ Okonomijaki liszt...

- Yupaka: Lássuk csak... úgy látszik, nincs okonomijaki liszt...
- Takacuka: Pedig általában szokott lenni. Mindegy, akkor csináljuk búzalisztból. Az van nálam otthon.
- Yupaka: Jé, sima lisztből is lehet?
- Takacuka: Igen. Ha belekeverjük a búzalisztbe ezt az alapléport, akkor tudunk okonomijakit csinálni.
- Yupaka: Ezt? Hogy kell használni?
- Takacuka: Elég, ha alaposan összekeverjük a lisztet, a vizet és a tojást, és belekeverünk egy kanálnyi alaplevet.
- Yupaka: Tényleg? Utána meg azt... hogy is hívják, amit a tetejére szórunk, az a barna, halból...
- Takacuka: Bonitópehely? Tényleg, azt is vennünk kell. Majdnem elfelejtettem. Yupaka: És vegyünk szószt is, ugye? Lássuk csak... rántott szelet-öntet, Worcestershire-mártás... ahogy látom, rengeteg fajta van, melyik lenne a jó?
- Takacuka: Hmm... megvan! Nézd! Ez az! Az Otafuku-szószt. Édeskés, direkt az okonomijakira való szószt.
- Yupaka: Hű.
- Takacuka: Tojás, káposzta, hús - ez már mind van otthon... Van még valami más, okonomijakiba illő összetevő?
- Yupaka: Lássuk csak... mit szólnál a kagylóhoz? Thaiföldön van egy étel, a hoj tot, ami olyasmi, mint egy kagylós okonomijaki. Biztos illene a japán okonomijakihoz is.
- Takacuka: Hű, ez jól hangzik. Hol árulhatnak kagylót...
- Yupaka: Érdemesebb a piacon venni a kagylót, és nem a szupermarketban - olcsóbb és frissebb is.
- Takacuka: Rendben, tegyünk úgy. De tanítsd majd meg nekem azt is, hogy kell csinálni ezt a hoj totot.
- Yupaka: Akkor vegyünk korianderzöldet és chiliszószt is, és menjünk.

3. RÉSZ Mindenképpen meg kell kóstolnia!

- Cholpon: Mori-szan, ma este elviszem egy kirgiz étterembe.
- Mori: Hű, milyen ételek vannak a kirgiz konyhában?
- Cholpon: Lássuk csak, sokféle étel van, de ami leginkább megfelel a japánok ízlésének, az a lagman.
- Mori: Hű, lagman?
- Cholpon: Igen. A lagman egy fehér, búzalisztból készült tészta, a japán udonhoz hasonlít. Megfőzik, és sült húst meg zöldséget tesznek rá. A hús levet ereszt, és nagyon finom! Petrezselyemmel megszórva is szokták enni.
- Mori: Hű.
- Cholpon: Sőt, a lagman más középázsiai országokban is megtalálható, országonként más és más változatban.
- Mori: Tényleg?
- Cholpon: Amikor megkérdezik a japánoktól, melyik a kedvenc kirgiz ételük, általában azt válaszolják, hogy a lagman. Mindenképpen meg kell kóstolnia!
- Mori: Már alig várom!

4. RÉSZ A lényeg, hogy krumplit teszünk bele

Krumplis okonomijaki

Egy szokásostól eltérő okonomijaki. A lényeg, hogy krumplit teszünk bele!

Hozzávalók (2 személy részére)

okonomijaki liszt 100 g

tojás 1 db

víz 100 ml

vékonyra szeletelt hús 200 g

káposzta 200 g

krumpli 1 db

okonomijaki szósz, majonéz ízlés szerint

aonori alga, bonitópehely, piros pácolt gyömbér ízlés szerint

- 1 A krumplit meghámozzuk, megfelelő méretűre vágjuk, és puhára főzzük. Miután kicsit kihült, összetörjük.
- 2 Vékony szálakra vágjuk a káposztát.
- 3 Az okonomijaki lisztet, vizet, a tojást és a krumplit az 1. lépésből egy nagy edénybe tesszük, és jól összedolgozzuk. Miután jól elkeveredett, hozzáadjuk a káposztát a 2. lépésből, és összekeverjük.
- 4 Serpenyőben vagy sütőlapon megsütjük a húst.
- 5 Olajat teszünk a serpenyőbe vagy a sütőlapra, és felforrósítjuk. Közepes lángra tesszük, majd a 3. lépés masszáját vékonyan szétterítjük.
- 6 Amikor az alja összesül, a 4. lépésből ráhelyezzük a húst.
- 7 Amikor a teteje is megszilárdul, megfordítjuk, és tovább sütjük.
- 8 Okonomijaki szószt és majonézt csurgatunk rá, ízlés szerint megszórjuk ★ -gal, és kész is!

Tippek, tanácsok

Próbáljuk ki más összetevőkkel is, mint például garnélarák, darált hús, kukorica, sajt, metélőhagyma. Ha nem tudunk okonomijakiszószot szerezni, hasonló eredményt kapunk, ha kis ketchupot keverünk a sima Worchestershire szószba.

Hogyan született ez a recept?

Amikor külföldön dolgoztam, kedvem támadt okonomijakit enni, így hát készítettem. Kísérletképpen tettem bele krumplit, amitől nagyon finom lett. Könnyű elkészíteni.

5. RÉSZ Hogyan készítsünk egyszerű szukijakit?

Egyszerű szukijaki (2 személy részére)

Hozzávalók:

Vékonyra szeletelt hús 300 g

Póréhagyma 1 db

Kínai kel 200 g

Sirataki tészta 1 zacskó

Tojás 2 db

Tófu 1 csomag

Szukijaki szósz 1 üveg

(ha nincs: keverjük össze egyenként kb. 50 ml vizet, szójaszószot, cukrot és szakét)

Elkészítés

- 1 Vágjuk fel falatnyi darabokra a metélőhagymát, a kínai kelt, a sirataki tésztát és a tófut. A metélőhagymát ferde szeletekre vágjuk.
- 2 Egy lábosba vagy serpenyőbe öntsünk egy kis olajat, majd süssük meg a húst.
- 3 Adjuk hozzá a szukijaki szószot.
- 4 Adjuk hozzá a póréhagymát, kínai kelt, sirataki tésztát és tófut. Öt perc után már kész is!

Hogyan együk: ehetjük nyers, felvert tojásba mártva, de önmagában is finom.

3. téma A kedvenc zeném

1. RÉSZ Leginkább az enkát!

①

Kérdező: Kijota-san?

Kijota: Igen?

Kérdező: Szóval... szeretnék japán zenét hallgatni, mit érdemes?

Kijota: Jó kérdés! Hm... nagyon sokféle van. A Kodót például ismered?

Kérdező: Nem, még nem hallottam róluk...

Kijota: Egy híres japán taikocsoport.

Kérdező: Hm? Japán taiko...

Kijota: Japán taikocsoport. Azaz... egy japán dobegyüttes.

Kérdező: Jé...

Kijota: Két koncertjükre is elmentem, és mindkettő nagyon jó volt. Ahogy egyszerre dobolnak, az lehangoló. Ráadásul mindenki olyan pontos ritmusban dobol, akár egy gép, biztos rengeteget gyakorolnak.

Kérdező: Hú, tényleg?

②

Kérdező: Figyelj, Szanae, van kedvenc japán énekesed? Szívesen hallgatnék valamit...

Szanae: Japán énekes? Hmm... én a Kobukuro együttest szeretem. Ismered?

Kérdező: Nem, nem ismerem. J-POP?

Szanae: Aha. De J-POP-ból is sokféle van, idolos, meg rapesebb. A Kobukuro ezekből leginkább, hogy is mondjam, olyan dallamosabb fajta?

Kérdező: Hú, hogy érted?

Szanae: Az együttes két férfiből áll, és mindkettőjük nagyon szépen énekel, a számok dallama is nagyon szép, és a két szólam harmóniája tökéletes.

Kérdező: Hogy? A két szólam harmóniája?

Szanae: A két szólam harmóniája... lássuk csak, az alsó meg a felső szólam dallama harmonizál, és nagyon szép.

Kérdező: Hmm.

Szanae: Meg a dalszövegek is, habár kicsit összetettek, de valahogy nagyon mélyek. Például nagyon megindító Szakura, meg a Csak itt nyíló virág. Hallgasd meg. Kölcsönadom a CD-t.

Kérdező: Rendben.

③

Kérdező: Ueno-szan, milyen japán zenét ajánlana nekem?

Ueno: Mit ajánlanék? Lássuk csak, hát, ha igazán japános zenét szeretnél hallgatni, akkor az X Japan-t ajánlom.

Kérdező: X Japan-t?

Ueno: Y Igen. Azt hinné az ember, hogy réges-régi banda, de most hallgatva sem tűnnek elavultnak.

Kérdező: Tényleg?

Ueno: A kinézetük úgynevezet visual-kei.

Kérdező: Hogy? Visu...

Ueno: Visual-kei. Nagyon látványosak a ruháik meg a frizurájuk, de igazából a zenéjük is nagyszerű.

Kérdező: Tényleg?

Ueno: Szép, könnyen érthető dallamaik vannak, mindezt játszi könnyedséggel kísérik bonyolult gitárral meg dobbal.

Kérdező: Hú.

Ueno: A Silent Jealousy-t ajánlom. Nagyon menő, ahogy a gyönyű dallamra rákapcsolódik Joshiki dobjátéka.

Kérdező: Hú, tényleg?

④

Kérdező: Érdekel a japán zene. Ön mit ajánlana nekem, Macumoto-szan?

Macumoto: Hm... hát, leginkább az enkát.

Kérdező: Enkát?

Macumoto: A fiatalabbak már nem nagyon hallgatják, de ahogy öregszik az ember, egyre inkább a szívéhez szól.

Kérdező: Hmm...

Macumoto: A kedvenc énekesem Josi Ikuzó.

Kérdező: Tényleg josi, ikuzó?

Macumoto: Igen. A Hóország, meg a Szakét! például elég híres tőle.

Kérdező: Hmm...

Macumoto: A dalok szövegei meg amolyan tipikus enka szövegek.

Kérdező: Hmm...

Macumoto: Például egy pár szakít, vagy eszedbe jut egy régi álom, miközben a szakét kortyolgotod. Egyszerű a dallamuk, úgyhogy sokan éneklük karaokéban, de igazából nem is olyan könnyűek.

Kérdező: Miért?

Macumoto: Mert ha nem egy jó énekes éneklő, akkor túl egyszerűnek és unalmasnak hat.

Kérdező: Hú, tényleg?

2. RÉSZ A jó dalok nem öregszenek

- Murakami: Judit, ráérsz most szombat este? Karaokézni megyünk, nem jössz? Mondtad, hogy szereted a karaokét.
- Judit: Karaokézni? Igen, nagyon szívesen megyek! Régen, amikor Japánban tanultam, gyakran jártam. De Budapesten is van karaoke?
- Murakami: Igen. Japán stílusú karaoke szobákkal, és sok japán szám is van.. Ismersz japán számokat?
- Judit: Természetesen. Sokat énekeltem a Dreams Come True-t, Nakasima Mijukit, meg Southern All stars-t. Olyan szép a dallamuk. Például a Dzsidaï, meg a Drága Ellie...
- Murakami: Ó, milyen régen hallottam őket. De nem túl régi dalok ezek?
- Judit: A jó dalok nem öregszenek. Ön milyen számokat szokott énekelni, Murakami-szan?
- Murakami: Hát, leginkább enkákat. És animés dalokat, ha már felöntöttem a garatra. Általában ez a szokásos.
- Judit: Hű, tényleg? Az enka meg az animés dalok is nagyon japánosak, én is szeretem őket. Néha online nézem őket.
- Murakami: Te is jössz, Szató?
- Szató: Hát, köszönöm, de én nem nagyon tudok énekelni. Szívesen hallgatom, ha mások énekelnek, de a vége mindig az, hogy hiába nem akarom, nekem is énekelnem kell.
- Judit: Mi nem csinálunk ilyet, hogy énekelnie kellene annak, aki nem szeretne. Csak érezzük jól magunkat, miközben japán számokat hallgatunk, iszunk és beszélgetünk..
- Szató: Tényleg? Akkor hát lehet, hogy én is megyek.
- Murakami: Rendben, akkor két fővel többen leszünk.

3. RÉSZ Az a nagyszerű benne...

- Nisikava: Janet, mit hallgatsz?
- Janet: Lady Gagát. Nagyon jó.
- Nisikava: Tényleg? Mi az, ami tetszik benne?
- Janet: Lássuk csak. Bár Gaga híres a furcsa öltözködéséről, a zenéje nagyon magas színvonalú.
- Nisikava: Hű, tényleg?
- Janet: Nagyon jól énekel és zongorázik, és az a nagyszerű benne, hogy... a saját számait, az elejétől a végéig egyedül rakja össze.
- Nisikava: Hű...
- Janet: Sajátos a dallama és a ritmusa is... hogy is mondjam, olyan csodálatos, hogyha egyszer hallod, nem fogod elfelejteni.
- Nisikava: Huh.
- Janet: Ráadásul a klipjei olyan izgalmasak, mintha filmet néznél.
- Nisikava: Tényleg?
- Janet: Mindezekon felül Lady Gaga rengeteg társadalmi munkát is végez, szerintem nagyszerű ember. Mindenképpen meg kell hallgatnod.
- Nisikava: Tényleg? Rendben, legközelebb megnézem a neten.

4. RÉSZ A BEGIN koncertjén jártam!

Kaoru blogja

A BEGIN koncertjén jártam!

A barátnőm, Maki meghívására múlt szombaton elmentem a BEGIN koncertjére a szaitamai International Centre Hallba. "

A BEGIN számait már ismertem, sőt néha karaokéban is énekeltem, de eddig nem volt alkalmam elmenni a koncertjükre, úgyhogy már nagyon vártam.

Amikor odaértünk, meglepődtem, milyen sokszínű a közönség. A kisgyerekektől kezdve az idősebbekig, mindenféle ember jött. Ez gondolom a BEGIN különlegessége.

A koncert első fele a Koisikutével kezdődött, és a komolyabb számokra koncertrált. Amint az énekes, Higa-szan elkezdett énekelni, az egész hely hangulata megváltozott. Tényleg nagyon jól énekel. A második részben felcsendült a Nada szószó, a Szansin no Hana, meg a többi okinavai sláger. Olyan volt, mintha Okinavára utaztam volna! A ráadásszám a kedvencem, a Simancsu nu takara volt. Együtt táncoltunk és énekelünk, nagyon jól éreztem magam.

És az egész hely hangulata olyan kedves volt. A számok közben egy gyerek sírni kezdett, de ez senkit sem zavart, Higa-szan csak annyit mondott nevetve, hogy ha belekezek egy lassú számba, valamiért gyakran felsír egy kisgyerek, és tényleg nem bánta, és ettől olyan jó kedvem lett.

Így lettem igazán BEGIN-rajongó. Okinaván minden évben júniusban adnak egy "dal napi koncertet", arra nagyon el szeretnék menni! De vajon tudok-e jegyet szerezni?

5. RÉSZ Nem akarsz velem jönni?

BEGIN koncert

Szia Kaoru!

Hogy vagy?

Van jegyem a BEGIN koncertjére, nem akarsz velem jönni?

Április 12-én van, fél hatkor kezdődik. A Szaitamai International Centre Hallban.

Te is énekelteél BEGIN számokat, mikor karaokéztunk, úgyhogy szereted őket, nem?

Mindenképpen élőben kell hallgatni őket. Szuper a hangulat! Biztos élvezni fogod.

Menjünk együtt!

Válaszodat várva:

Maki

4. téma Menjünk onszenbe!

1. RÉSZ Most egy termálfürdőben vagyok

①

Sziasztok! Kezdődik a Japán Marugoto fürdő-körutazás! Ma Nagano prefektúra Pokolvölgy termálfürdőjébe látogattam el. Ez a pokolvölgyi termálfürdő híres egy bizonyos állatról. Mégpedig... nézzétek, majmok ülnek a vízben! Milyen aranyosak! Ezeket a majmokat külföldön hómajomnak hívják, és világhíresek. Ez a szabadtéri termálfürdő csak a majmok számára van fenntartva. Embereknek tilos a belépés. Látszik, hogy mennyire élvezik, nem? De ne aggódjanak, az emberek a lenti fürdőhotel szabadtéri termálfürdőjét használhatják. Ám hideg téli napokon az is előfordul, hogy a majmok bemásznak az emberek medencéjébe. Ha szerencsénk van, együtt fürdőzhetünk egy majommal!

②

Fű, végre megérkeztünk. Miután leszálltunk a buszról, még négy és fél órát gyalogoltunk a hegyi ösvényeken. Ez a termálfürdő, ahová a hegyi túra után jutottunk, a Hida hegység Hakubajari onszenje. Ez a termálfürdő egy csak nyáron használható menedékháznál található. Nagyon kemény út volt! Azt hittem, belehalok. De ez a rotenburo volt az amiért bármi áron ide akartam jönni. 2100 m-es tengerszint feletti magassággal, szó szerint felhők feletti természetes medence. Hű, a kilátás csodálatos. És ha szerencsénk van, a vízből nézhetjük meg a napfelkeltét. Azt hiszem, holnap én is korán kelek, hogy megpillanthassam a napfelkeltét. Ajánlom, hogy tiszta idő legyen!

③

Ma a Curunoju onszen szeretném bemutatni, ami Akita prefektúrában, a Nyútó fürdőfaluban található. Az Edo-kor óta, több, mint 300 éve működő, történelmi fürdő. A természet lágy ölén elhelyezkedő nagy, természetes medencéjének hófehér, opálos vize van. Ez a termálvíz nagyon jó a szervezetnek. A rjokan régi épülete állítólag még az Edo-korból maradt fent. A korabeli hangulat egy az egyben megmaradt. A szobában irori is van, a vacsorát e mellett fogyaszthatjuk el. Olyan, mintha visszautaztunk volna az Edo-korba. A rjokanban már fél évre előre minden hétvégét lefoglalnak azok, akik erre a "titkos fürdő" hangulatára vágyanak.

④

Hello, this is Shirahama hot spring in Wakayama prefecture. At the moment we're at an outdoor bath called Igen, itt vagyunk Wakajama prefektúrában, a Shirahama onszenben. Ma a Szakinoju nevű rotenburót látogattuk meg. Amerre csak a szem ellát, tenger, tenger és tenger! Erre mondják, hogy óceánra néző! Mit szólnak ehhez a kilátáshoz? Bele is megyek a vízbe. /vízsobogás/ Hű, ez maga a boldogság! Nagyon jó érzés! És ragyogó az idő is. Úgy örülök, hogy élek! Fűű. // Most pedig következzen az utazás legizgalmasabb része, a lakoma a hagyományos szálláson! Természetesen a főszerepben a tenger gyümölcsei! Friss hal... és tadam! Isze tüskés homár! Milyen nagy! Fogjunk is hozzá. Hmm... édes! Szinte szétolvad a számban. Ó, ez aztán a boldogság!

2. RÉSZ Először vagyok japán rjokban

Kuroiva (a fürdőhotel tulajdonosnője):

Üdvözlöm, itt a Kuszacu onszen Szansúkan.

Yogi: Ö... halló... ööö, Yogi Sharma vagyok, a jövő hétre, 23-ára van foglalásom.

Kuroiva: Egy pillanat, mindjárt nézem. Hmm.. Igen, Yogi Sharma úr, március 23., két fő.

Yogi: Igen... ami az étkezést illeti, múlt héten már írtam levelet, de nem érkezett válasz, ezért most Indiából telefonálok.

Kuroiva: Ó, ezért elnézést kérek.

Yogi: Ugyan, viszont... mi sem marhát, sem disznóhúst nem ehetünk, esetleg el tudnák készíteni az ételeinket úgy, hogy nem tartalmaznak ilyen húsokat?

Kuroiva: Hát, a menüsorban szasimi, szukijaki, tempura meg hasonlók szerepelnek, viszont a szukijakiban van hús, helyette judófut tudnánk felszolgálni.

Yogi: Judófu... hát, elnézést, az milyen étel?

Kuroiva: Egy cserépedényben készült tófuétel, úgyhogy húst nem tartalmaz.

Yogi: Ó, akkor ezt szeretném kérni. Illetve... ööö... és... még a szobával kapcsolatban... kaphatnánk egy olyan szobát, amihez saját fürdő tartozik?

Kuroiva: Sajnálom, de nálunk nincs ilyen szoba. A fürdőben van egy nagy termálvizes medence, amit mindenki közösen használ.

Yogi: Értem. Nekem nem gond, de a feleségem most először jár japán rjokban, és lehet, hogy nem lesz könnyű neki másokkal együtt fürödni. Az utazási oldalon az írták, hogy van saját fürdő is...

Kuroiva: Ó, az valószínűleg a családi fürdő lesz. Van olyan medence, amit csak egy család használhat, és kulcsra lehet zární. Ha megérkeznek, kérdezzenek rá a recepción, és majd útba igazítják önöket.

Yogi: Ó, ez nagyszerű. Ezt fogjuk tenni. Köszönöm szépen.

Kuroiva: Én köszönöm. Már nagyon várjuk önöket. A viszont hallásra!

3. RÉSZ Ahova a leginkább el szeretnék menni...

Óta: Aini-szan, csak nem utazási brossúra?

Aini: De, gondolkozom egy japán utazáson...

Óta: Tényleg? És Japánon belül hova?

Aini: Tokióba. Leginkább az Óedo onszenbe, Odaiban.

Óta: Miért?

Aini: Egy barátomtól hallottam, hogy olyan, mint egy onszen-vidámpark, és kiválaszthatod, melyik jukatát szeretnéd kibérelni.

Óta: Hmm...

Aini: Azt mondta, belül olyan, mintha Edo egy régi városrésze lenne, és nagyon izgalmas. Ott tölteném az egész napot, miközben fürdözöm, jukatában járok és eszem.

Óta: Tényleg?

Aini: Ezután pedig el szeretnék menni olyan anime-boltokba, mint például az Animate.

Óta: Hűű...

Aini: Nagyon szeretem a japán rajzfilmeket, ezért kíváncsi vagyok, hogy néz ki egy ilyen bolt.

Óta: Nahát...

Aini: Azt mondják, mindenféle anime DVD megtalálható ott, és a karakterekhez köthető termékek is érdekelnek.

Óta: Tényleg?

Aini: Igen. És fel kell mennem a Skytree-re is. Állítólag lenyűgöző a kilátás a kilátóból, és az éjszakai kivilágítás is gyönyörű.

Óta: Hű, te aztán sokat tudsz Tokióról, Aini-szan!

4. RÉSZ Nagyon meg voltam elégedve

Kuszacu onszen Sansúkan - Vendégeink véleménye

Akiko: Nagyon meg voltam elégedve. Nem könnyű megközelíteni, cserébe csendben pihenhettem. A termálvíz fehér és opálos volt, és nagyon sima lett tőle a bőröm. A hatalmas rotenburo is szuper. Nagyon finom volt az étel. Mind a tulajdonosnő, mind a személyzet többi tagja igazán udvarias kiszolgálást nyújtott, nagyon jól éreztem magamat. Szerintem biztosan máskor is megszálllok még itt.

Kuszacu onszen Sansúkan:

Nagyon köszönjük, hogy a számos szálláshely közül a mi Sansúkan rjokanunkra esett a választása, és dicsérő szavai nagy örömet okoztak nekünk. Számunkra a legfontosabb, hogy a vendégeink jól érezzék magukat. Megnyugtató hallani, hogy meg volt velünk elégedve. Reméljük, minél hamarabb újra láthatjuk.

T.H.: A fürdő jó volt. De az étel olyan közepes. Talán mert sokan voltak, a tempura kihűlt. Az is zavart egy kicsit, hogy a recepciósök egymással beszélgettek. Kijelentkezéskor hiába volt ott sok vendég, csak ketten dolgoztak a recepción, így sokáig várokattak. Azért ezt egy ilyen árfekvésű, luxus szintű rjokantól egy kicsit túlzásnak tartottam.

Kuszacu onszen Sansúkan:

Köszönjük, hogy a Sansúkant választotta. Ugyanakkor őszintén sajnáljuk, hogy látogatása során ilyen kellemetlen élményekben volt része. Elnézését kérjük. Az értékelését alapul véve, alaposan át fogjuk gondolni, hogyan javíthatnánk a szolgáltatásainkon. Reméljük, hogy újból megtisztel majd a látogatásával.

5. RÉSZ Étkezéssel kapcsolatos kérdés

Étkezéssel kapcsolatos kérdés

Tisztelt Kuszacu onszen Sansúkan!

Yogi Sharma vagyok, március 23-ra van foglalásom. Az étkezéssel kapcsolatban szeretnék kérdezni. A feleségem és én nem ehetünk sem marhahúst, sem disznóhúst. Van-e rá lehetőség, hogy ezek nélkül készítsék el nekünk az ételeket?

Válaszukat várva,
Yogi Sharma

5. Téma Mostanában hogy vagy?

1. RÉSZ Figyelj, nagy hírem van

①

- Jokota: Figyelj, nagy hírem van
Kérdező: Mi az?
Jokota: Nem olyan régóta van egy macskám.
Kérdező: Macskád?
Jokota: Igen. Pár napja felhívott egy barátom, hogy hirtelen külföldre kell költöznie, és nem tudja, mihez kezdjen a macskájával. Úgyhogy átvettem tőle.
Kérdező: Hű...
Jokota: Épp három hónapja, hogy elpusztult a tengerimalacom, amit nagyon sajnáltam, ezért pont jókor jött.
Kérdező: Tényleg?
Jokota: Még csak kölyökmacska, úgyhogy hamar összeszoktunk.
Kérdező: Ūhüm.
Jokota: Olyan cuki, amikor odabújik hozzám nyávogva.
Kérdező: Azt meghiszem.
Jokota: Egy baj van csak...
Kérdező: Mi az?
Jokota: A heverő lábán edzi a körmeit. Rászólnék, hogy hagyja abba, de hát olyan aranyos, hogy nem haragszom rá.

②

- Itó: Nemrég elmentem megújítani a vízumomat.
Kérdező: Ó, a vízumod?
Itó: De miért ilyenek a hivatalok?
Kérdező: Milyenek?
Itó: Amikor először mentem, közölték, hogy nincs meg az összes dokumentum. Meglepődve mondtam, hogy amikor telefonon érdeklődtem, azt mondták, bizonyos iratokra nem is lesz szükség, mire kötötték az ebet a karóhoz, hogy ők erről a hívásról nem tudnak semmit, ami kell, az kell.
Kérdező: Ó, ez gyakran előfordul.
Itó: Mi más tehettem volna, a dokumentummal felvértezve egy másik nap újból elmentem. Erre azt mondják, hogy egy másik dokumentum hiányzik. De akkor miért nem tudták ezt múltkor mondani?
Kérdező: Teljesen igazad van.
Itó: Végül nem is tudom, hányszor kellett visszamennem a hivatalba, már elegendő volt belőlük.
Kérdező: Sajnálom, hogy így történt.

③

- Takeucsi: Hallottad, hogy múltkor feltörték a kocsimat?
Kérdező: Feltörték a kocsidat?
Takeucsi: Igen, vasárnap az állomás földalatti parkolójában álltam.
Kérdező: Igen?
Takeucsi: És akkor véletlenül ott felejtettem a fényképezőgépet a műszerfalon.
Kérdező: Jaj, azt nem lett volna szabad.
Takeucsi: Amikor visszatértem a kocsinhoz, már nem volt ott a fényképezőgépem.
Kérdező: Ajajaj.
Takeucsi: És amikor jobban megnéztem, a GPS rendszernek is csak a hült helye volt.
Kérdező: Hült helye?
Takeucsi: Igen, nyoma sem volt. Na, jól megjártam, gondoltam.
Kérdező: Ez szörnyű.
Takeucsi: Ráadásul, amikor jobban megnéztem, még a Japánból hozott Doraemon párnám is hiányzott. Ez sokkolt.

④

Nakagava: Képzeld, a lányom megházasodik.

Kérdező: Hú, gratulálok!

Nakagava: Hát, örömtelinek örömteli az esemény, de...

Nakagava: De a leendő férje tizenhét évvel idősebb, és már egyszer elvált.

Kérdező: Nahát!

Nakagava: Megdöbbentem, amikor meghallottam. Miért? - gondoltam.

Kérdező: Tényleg?

Nakagava: De amikor találkoztam vele...

Nakagava: De amikor találkoztam vele, nagyon rendes embernek tűnt. Mert nemrég meglátogatt minket, hogy bemutatkozzon.

Kérdező: Tényleg?

Nakagava: Nagyon kedves, szórakoztató ember volt, de a férjem...

Nakagava: De a férjem eléggé megdöbbent. Nevetve mondta, hogy majdnem egykorúak, így nem olyan, mintha a fiunk, hanem inkább mintha a barátunk lenne.

2. RÉSZ Mostanában sok a munka

- Franky: Jó napot, Tsetseg!
- Tsetseg: Szia, Franky, rég találkoztunk.
- Franky: Tényleg jó régen. Mostanában sok a munka, még skypeolni sem volt időm. És veled mi a helyzet? Hideg van Mongóliában?
- Tsetseg: Elég hideg. Kint mínusz harminc fok van. Indonéziában nincs hideg?
- Franky: Hát, itt egész évben nyár van. Mondjuk most esős évszak van és folyton esik.
- Tsetseg: Tényleg, rengeteget esett Indonéziában, elöntötte az utakat is, ugye? Minden rendben van?
- Franky: Igen, nálunk minden rendben. De Jakartában nem volt könnyű a helyzet. A barátom autóját is elárasztotta a víz.
- Tsetseg: Tényleg? És te hogy vagy mostanában, Franky??
- Franky: Nagyon elfoglalt vagyok. Jövő héten üzleti ügyben Szingapúrba megyek, most arra próbálok felkészülni. És te, Tsetseg? Milyen idős is most a kisbabátok?
- Tsetseg: Egy éves. De második gyerek, úgyhogy minden gond nélkül megy. Nem olyan rég végre járni kezdett.
- Franky: Tényleg? Gratulálok!
- Tsetseg: Köszönöm. Jövő áprilistól pedig újból elmegyek dolgozni.
- Franky: Tényleg? Erről jut eszembe, Yupaka Thaiföldről azt mondta, jövőre már általános iskolás lesz a gyereke. Fényképet is feltett a Facebookra.
- Tsetseg: Hú. Repül az idő, mi? Jó lenne visszamenni Japánba.
- Franky: Hát igen. De milyen kényelmes, hogy tudunk így az interneten keresztül beszélni a külföldi barátainkkal, és híreket kapni Japánból.
- Tsetseg: Ez igaz. Jaj, ne haragudj, felébredt a gyerek, és sír. Most búcsúzom, akkor legközelebb!
- Franky: Igen, majd legközelebb. Szia!

3. RÉSZ Mostanában rápörögtem a jógára

- Choi: Ó, Jamagucsi-szan, rég találkoztunk!
- Jamagucsi: Hú, Choi-szan, rég nem láttalak. Hogy vagy mostanában?
- Choi: Köszönöm, jól, mostanában remekül érzem magam.
- Jamagucsi: Tényleg?
- Choi: Igazából nemrég elkezdtem jógázni. Hot jógát. Nagyon jó.
- Jamagucsi: Hú, Hot jóga? Hát az meg milyen?
- Choi: Egy meleg szobában jógázunk.
- Jamagucsi: Hú.
- Choi: Lassan nyújtjuk a testünket, és elsőre nemigen sikerül, és minden fáj, meg semmi sem megy... a többiek körülöttem meg mind könnyedén csinálják.
- Jamagucsi: Tényleg?
- Choi: De minél többet jártam, nekem is fokozatosan egyre jobban ment.
- Jamagucsi: Húú...
- Choi: Dől rólam a víz, úgyhogy az edzés utáni zuhanyzás nagyon jó érzés.
- Jamagucsi: Tényleg.
- Choi: Mostanában éjszakánként is mélyen alszom, és fizikailag remekül vagyok.
- Jamagucsi: Húha.
- Choi: Csak ajánlani tudom.
- Jamagucsi: Tényleg? Nagyon jól hangzik.

4. RÉSZ A családom pedig mostanában...

Szia!

Rég találkoztunk, hogy vagy? Éppen egy éve, hogy visszaköltöztél.

Japánban még mindig forróság van. Hát nálatok?

Köszönöm szépen a születésnap üdvözlőlapot meg a fényképeket, amiket múltkor küldtél.

Olyan nosztalgikus érzés kerített hatalmába, ahogy ezeket a fényképeket néztem. Örültem, amikor írtad, hogy még mindig tanulsz japánul.

Ami minket illet, Daigo elsőéves lett az egyetemen, idén április óta egyedül él Tokióban. Aggódom, hogy se nem főz, se nem mosott még magára soha, hogy fog így egyedül élni, de úgy néz ki, idáig sikerült neki. Júko idén harmadéves, de mielőtt végezne, egy évig Ausztráliába szeretne menni working holiday vízummal, és most arra készülődik.

A férjem még mindig csak tévézik otthon. Most, hogy nyugdíjba ment, végre lenne szabadideje, hogy elmenjünk ide-oda, de hiába hívom koncertekre meg kiállításokra, nem akar jönni. Úgyhogy mostanában egyedül járok szórakozni.

Ami pedig az e-mailt illeti, sajnos nem szoktam használni. Jobban illik hozzám a papírlevél.

Nagyon várom a következő leveledet. Ha esetleg újból Japánba látogatnál, mindenképpen szólj nekünk. Jó egészséget kívánok!

Augusztus 13
Maszuda Kinuko

6. téma Olvassunk mangát!

1. RÉSZ Ez egy nagyon híres manga!

①

- Kérdező: Elnézést, bocsánat, ugye ti japánok vagytok?
Daiszuke: Hát, igen, azok vagyunk...
Juka: Igen
Kérdező: Szeretnék japán képregényt olvasni, de nem tudom, mit érdemes... milyen mangát ajánlanátok?
Daiszuke: Hm, mit ajánlanék? Mondjuk valami népszerűt, például a Death Note-ot. Tessék, ez az. Nagyon érdekes.
Juka: Ja, a Death Note. Az tényleg jó.
Kérdező: Death Note? Miről szól ez a manga?
Daiszuke: Hát, a Death Note a halálisten füzet, és akinek abba beleírják a nevét, az meghal.
Kérdező: Húha.
Daiszuke: A főhős, Light, középiskolás, de a füzet segítségével sorra öli az embereket.
Kérdező: Hú, akkor elég félelmetes történet, nem?
Daiszuke: Igen, de nem csak félelmetes. Light nagyon okos, és senki sem sejt, hogy ő a tettes.
Kérdező: Tényleg?
Daiszuke: De előkerül egy nagyon okos detektív, aki rájön, hogy Light a gyilkos.
Kérdező: Ez a detektív egy rendőr?
Daiszuke: Igen, olyasmi. És a kettejük párharca nagyon izgalmas.
Juka: Aha, tényleg az.
Kérdező: Tényleg?
Daiszuke: És te, Juka? Mit ajánlanál??

②

- Juka: Mit ajánlanék... lássuk csak. Ismered a Nodame Cantabile-t?
Kérdező: Hát, már hallottam róla.
Juka: Azt nagyon szeretem. Itt volt valahol. Megvan, tessék!
Kérdező: Hú, zenéről szóló manga?
Juka: Igen. Egy Nodame nevű zongorista lányról szól, és egy jóképű karmester-zseniről, Csiakiról, ilyen romantikus vígjáték.
Kérdező: Karmester, mármint szimfónikus zenekaré?
Juka: Igen. Nodame karaktere tényleg nagyon vicces, tiszta trehány, fura hangokat ad ki, szóval nagyon sokat lehet nevetni rajta.
Daiszuke: Ugye?
Kérdező: Tényleg? Ennyire vicces?
Juka: Igen. De arról is szól, hogyan fejlődik Nodame, mint zongorista, meg hogyan alakul a szerelmük Csiakival, úgyhogy előnye, hogy sokféle szempontból lehet élvezni.
Kérdező: Tényleg?
Daiszuke: Tévésorozatot és filmet is csináltak belőle.
Juka: Aha. Lehet, hogy érdekesebb azokat megnézni a képregény előtt.

③

- Lin: Hallom, nagyon érdekes a beszélgetés. Mi is beszélhetünk?
Juka: Természetesen.
Daiszuke: Csak rajta.
Lin: Ha valaki meg akar ismerkedni a japán képregénnyel, akkor a legjobb ajánlat szerintem a Berubara.
Daiszuke: A Berubara!
Kérdező: Berubara?
Lin: Igen. A Versailles rózsája (Beruszai no bara). Elég régi, de nagyon híres manga.
Kérdező: Hmm... miről szól?
Lin: A francia forradalom idején játszódó történet, a főhősnőt Oscarnak hívják, igazából lány, de fiúként nevelték, és nagyon gyönyörű.
Kérdező: Télyeg?
Juka: Aha, Oscar annyira jóképű.
Lin: Igen. Úgy kezdődik, hogy Oscar megpróbálja megvédeni Marie Antoinette-et...
Kérdező: Marie Antoinette-t?

Lin: Igen, Franciaország királynéját.
Kérdező: A királyné a király lánya?
Lin: Nem, a király felesége. De ahogy zajlik a forradalom, Oscar a király mellől a nép mellé áll.
Kérdező: Nahát!
Lin: És miközben zajlik ez a történelmi dráma, ott van Oscar és gyermekkori barátja, André közti szerelem is, nagyon drámai és megindító.
Kérdező: Hmm.
Lin: Tessék, itt van! Egy próbát megér. És te mit ajánlasz, Cai?

④

Cai: Hmm... szerintem a japán képregény legnagyobb mesterműve nem más, mint a Fullmetal Alchemist. Lássuk csak, ez az, ez a manga!
Kérdező: Alke...
Cai: Alkemista. Ebben a mangában azt jelenti, hogy mágia segítségével át tudja alakítani az egyik dolgot a másikká.
Kérdező: Hmm... szóval mágikus történet.
Cai: Hát, fantasyról van szó, a főszereplő két testvér, akik ezzel az alkémiával akarják feltámasztani a halott anyjukat, és hát nem sikerül, a báty a kezét, az öccs az egész testét elveszti. Úgyhogy keresnek egy módszert, amivel vissza tudnák hozni az eredeti testüket, és ezért utazzák be ketten a világot.
Daiszuke: Nagyon izgalmas..
Kérdező: Hűű.
Cai: Olyan nagyléptékű világot vázol fel, amire könnyű rákattanni. De nem csak erről szól, olyan komoly témákkal is foglalkozik, mint az emberi lét súlya, nagyon elgondolkoztató.
Daiszuke: Pontosan.
Kérdező: Hmmm..
Cai: A rajz is nagyon szép, és könnyen olvasható, csak ajánlani tudom.
Kérdező: Tényleg?

2. RÉSZ Ez Chopper kalapja

- Higasi: Szia Leon! Nagyon vicces kalapod van.
Leon: Ez? Ez Chopper kalapja. Holnap kezdődik a Manga Expo, ebben fogok menni.
Higasi: Chopper? Az meg mi?
Leon: Jé, a tanárnő nem ismeri? A Chopper a One Piece egyik szereplője. Nagyon cuki.
Higasi: One Piece? A lányomnak is megvan ez a manga. Mondjuk én még nem olvastam. Miről is szól?
Leon: Arról, hogy egy kalóz a társaival együtt kalandozik a világban. Nagyon vicces! Nekem is megvan az összes kötet. Nem is tudom hányszor olvastam. Mondjuk a francia fordítást..."
Higasi: Értem. Mi olyan jó benne?
Leon: Lássuk csak. A One Piece-ben nagyon fontos a barátság. Vannak mindenféle zűrök meg harcok, de végül mindig a baráti érzelmek kerekednek felül. Ez nagyon megható.
Higasi: Hű, tényleg?
Leon: Először ennek a Choppernek sincsenek barátai, de azután segít rajta egy orvos, és ráébred, milyen fontos az, hogy megbízzon másokban. Akárhányszor olvasom újra azt a jelentet, amikor meghal az az orvos, mindig sírok.
Higasi: Ühüm.
Leon: Tanárnőnek is meg kéne próbálnia egyszer beleolvasni a lánya kötetébe. Nem csak élvezni fogja, de meg is fog hatódni.
Higasi: Értem. De több tucat köteté van, nem? Félek, hogy túl hosszú.
Leon: Hát, lehet, hogy az, de ha valaki belekezd, azt beszívja, és gyorsan végig lehet olvasni.
Higasi: Értem, akkor megpróbálkozom vele. Leon, ha ennyire szereted, akkor ideje megpróbálnod japánul is elolvasni.
Leon: Igen, el fogom!

3. RÉSZ A nagydarab iszákos ember története

- Zhang: Hara-szan, te nagyon szereted a mangákat, ugye?
Hara: Igen, mert a mangák nagyon érdekesek. Te is olvasol mangát, Csang-szan?
Zhang: Hát, nem nagyon szoktam. De gyerekkoromban sok kínai klasszikus mangát olvastam.
Hara: Tényleg? Például?
Zhang: Lássuk csak. A kedvencem a Vízparti történet volt.
Hara: Hű, az miről szól?
Zhang: Hát, a Vízparti történet arról szól, hogy 108 férfi harcol gonosz gazdagokkal és hatalmasságokkal. Rengeteg történetből van, de az én kedvencem Vu Szung története, egy nagydarab emberé, aki szeret inni.
Hara: Nagydarab emberé, aki szeret inni?
Zhang: Igen. Egy napon Vu Szung mint mindig, a kocsmában iszik és lerészegül, és amikor hazaindul, akkor a kocsmáros figyelmezteti, hogy a következő hegyen egy emberevő tigris él, úgyhogy semmiképpen ne egyedül induljon haza. De Vu Szung, még mindig részegen, felmegy a hegyre, és ott elalszik.
Hara: Ajajaj.
Zhang: Hirtelen egy óriási tigris bukkan fel, és Vu Szung, egyes egyedül, megküzd vele.
Hara: Hűű.
Zhang: Végül meglövigolja a tigrist, és addig püföli a fejét, amíg le nem győzi.
Hara: Tényleg? Hogy mik vannak...

4. RÉSZ Egyfolytában csak mangát olvas...

A lányom csak mangát olvas, semmi irodalmatű

Egy aggódó anya

Sziasztok!

Anya vagyok, és van egy elsős középiskolás lányom.

A lányom még így, középiskolásként is csak a mangákat bújja, egyébként nem olvas. Én mindig is szerettem az irodalmat, és amikor én középiskolás voltam, rengeteg irodalmi művet olvastam. Azokhoz képest a mangák történetei felszínesek, és a sok kép eltompítja a képzelőerőt.

Most a nyári szünetre a házi feladat a Szív elolvasása volt Szószekitől, de ő a képregényváltozat elolvasásával oldotta meg.

Aggódok, hogy ha így folytatja, olyan ember lesz belőle, aki nem tud majd megbirkózni a rendes szövegekkel. Nagyon régimódi a gondolkodásmódom?

Tóriszugari (Arrajáró):

Azt írod, hogy a mangák tartalma felszínes, de olvastál már mangát? Például szerintem Tedzuka Oszamu Főnixének és hasonlóknak olyan mély tartalmuk van, hogy semmivel sem maradnak alul a szépirodalomhoz képest. Nem a legjobb úgy kritizálni a lányodat, hogy te nem olvastál mangát..

Mangafan:

A Szívet, mint házi feladatot, mangában... ezen felnevettem. Van ennek a lánynak esze. Könnyebben érthető a képekkel teli manga, mint a regény. Most már nem csak a japán történelmet, vagy az üzleti etikettet, de a relativitáselméletet is el lehet olvasni képregényben, úgyhogy ebben a korban talán nincs is akkora szükség a szövegértésre.

Fujume Szószeki:

Azt mondják, Murakami Harukit például a mostani középiskolások is gyakran olvasnak. Mi lenne, ha letennél egy mostanában felkapott regényt a nappaliban, azzal a megjegyzéssel ajánlva, hogy nagyon érdekes volt, nem szeretnéd te is elolvasni?

Marijo:

Mint aggódó anya, azt gondolod, hogy a manga a gyerekeknek való, ugye?

De ez tévedés.

A mangák sokféle zsánerben, mindenféle korosztályhoz szólnak. Van gyerekeknek szóló manga, de ugyanígy felnőttekhez szóló is. A képregény ugyanolyan, mint a film vagy az irodalom. Csak a megjelenítés módja tér el. Hibás az a vélekedés, hogy a manga alsóbbrendű a regényekhez vagy más médiumokhoz képest.

7. téma Próbáljuk ki a budót!

1. RÉSZ Dzsúdózom

①

- Kérdező: Jamaucsi-szan, engem érdekel a japán budó... te ugye csinálsz valami harcművészetet?
Jamaucsi: Igen, dzsúdózom.
Kérdező: Dzsúdózol?
Jamaucsi: Igen. Van egy dódzso a pályaudvar mellett, hetente kétszer oda járok.
Kérdező: Ó, azt ismerem! Egy hatalmas dódzso, ugye?
Jamaucsi: Igen. Gyerekektől kezdve felnőttekig, mindenféle ember jár oda. Általában helyiek, rajtam kívül talán csak két japán van.
Kérdező: Tényleg többen vannak a helyiek? A dzsúdó az milyen?
Jamaucsi: Lássuk csak, a dzsúdóban szerintem az a jó, hogy minél jobban igyekszel, annál jobban érzed, hogy erősebb lettél..
Kérdező: Tényleg?
Jamaucsi: Az edzések elég kemények, de miután jól leizzadtunk, utána nagyon jól esik a sör.
Kérdező: Értem.

②

- Kérdező: Gondoltam, hogy elkezdek valami harcművészetet, és több embert megkérdezek, de Nakagomi-szan, te ugye karatézol?
Nakagome: Igen, kjokusin karatét csinálok.
Kérdező: Kjokusin? Az más, mint a normál karate?
Nakagome: Igen, például... a hagyományos karatéban nem ütik meg rúgják meg az ellenfelet, hanem általában közvetlenül a találat előtt megállítják a mozdulatot.
Kérdező: Ó...
Nakagome: De a kjokusin karate, amit én csinálok, az full contact, tényleg eltaláljuk a másikat.
Kérdező: Tényleg? Eltaláljátok? És az nem fáj?
Nakagome: Persze, hogy fáj. De azáltal, hogy ha az ellenfeled eltalál, és érzed a fájdalmat, fejlődik a tested és a tudatod.
Kérdező: Tényleg?
Nakagome: Elsőre félelmetesnek tűnhet, de sok nő és gyerek is jár a dódzsoba, úgyhogy nem kell aggódni.
Kérdező: Tényleg?
Nakagome: A mester Japánban tanult, és nagyon rendes ember.
Kérdező: Hűű.

③

- Kérdező: Isii-szan, te csinálsz valami harcművészetet, ugye?
Isii: Igen. Aikidót. De miért kérdezed?
Kérdező: Azon gondolkozom hogy nekem is el kéne kezdenem valamit.
Isii: Értem. Az aikidót csak ajánlani tudom. Én már harminc éve csinálom.
Kérdező: Nagyon régóta csinálsz.
Isii: Igen. Talán azért, mert az aikidóban nincsenek versenyek, és lehet saját tempóban haladni.
Kérdező: Nincsenek versenyek?
Isii: Pontosan.
Isii: Nincs vesztes vagy győztes, és nem számít, hogy erős vagy-e vagy gyenge, bárki ügyes lehet benne, aki szorgalmasan gyakorol.
Kérdező: Tényleg?
Isii: És mivel az aikido-technikák az ellenfél erejét használják, a fizikai erő vagy a testméret sem számít.
Kérdező: Vagyis kis termetű embernek is való?
Isii: Igen.
Isii: Ezért népszerű a nők körében is, és gyakorolhatják az idősebbek is, hát nem nagyszerű?
Kérdező: Nahát!

④

Kérdező: Gondolkozom, hogy elkezdek valami japán harcművészetet, Sinozaki-szan, te ugye kendőzol. Hol edzel?

Sinozaki: Igen, a Japán Klub kendőkörében. De természetesen nem csak japánoknak szól, bárki csatlakozhat, akit érdekel a kendő. Sok helybéli is rendszeresen jár.

Kérdező: Tényleg?

Sinozaki: Biztos sokan vannak, akik úgy érzik, ez olyan szamurájos, és nagyon menő dolog.

Kérdező: Aha.

Sinozaki: De a gyakorlás nagyon komoly. A kendőban az egyik legfontosabb dolog az összpontosítás, úgyhogy nagyon jó szellemi tréning. És a tartást is javítja.

Kérdező: Tényleg?

Sinozaki: Az a nehéz része, hogy sok eszköz kell hozzá, például páncél meg bambuszkard, de az elején a klub ad kölcsön.

Kérdező: Tényleg?

2. RÉSZ Milyen napokon vannak az edzések?

- Ózeki: Szia!
- Lisa: Ó, jó napot kívánok!
- Ózeki: Ó, te vagy Lisa, aki telefonált, ugye? Lisa: Igen. Köszönöm hogy ma megnézhetem az edzést.
- Ózeki: Én Ózeki vagyok. Ül le oda, és onnan nézheted.
- Ózeki: Milyen volt?
- Lisa: Hú, a mozgás gyönyörű volt, nekem is kedvem támadt hozzá. De vajon nekem is menne?
- Ózeki: Ne aggódj. Mindegy hogy férfi vagy nő, fiatal vagy öreg, az aikidó egy olyan harcművészet, amit bárki csinálhat. Ha bármilyen kérdésed van, szívesen válaszolok.
- Lisa: Igen, lássuk csak... meg kell venni azt az edzőruhát?
- Ózeki: Igen. A dógit mindenkinek magának kell megvennie. Pólóban vagy más vékony ruhában könnyen megsérülhetsz.
- Lisa: Rendben. És láttam, hogy van, aki ilyen fekete szoknyaszerűséget visel, és van, aki nem. Mi a különbség?
- Ózeki: Ja, a hakama. Ha megszerzed az első dan fokozatot, feketeöves leszel, akkor viselhetsz hakamát.
- Lisa: Értem. Akkor először elég megvenni a dógit. De a hakama is nagyon menő.
- Ózeki: Ez igaz. Dózsóként változik, mert van, ahol már a kezdő nők is viselhetik, de nálunk mind a férfiak, mind a nők az első dan megszerzésétől fogva hordhatják. Gyakorolj sokat, és fejlődj gyorsan!
- Lisa: Igenis. Milyen napokon vannak az edzések?
- Ózeki: Minden nap van edzés. Ma, pénteken, a normál órát láttad, de a kezdők edzése hétfő és szerda délután van. Először ezekre gyere szerintem.
- Lisa: Értem. A szerda rendben lesz, de hétfőn a munkám miatt nem tudok jönni... Más napokon nem járhatok? Minél többször szeretnék jönni.
- Ózeki: Ja értem. Ha nem megfelelő, bármelyik másik napon is jöhetsz.
- Lisa: Köszönöm szépen. Akkor szerdán és pénteken szeretnék járni.
- Ózeki: Akkor legközelebb jövő szerdán jössz, ugye?
- Lisa: Igen. Köszönöm szépen.

3. RÉSZ Gyerekként, az iskolában tanultam

- Dakila: Jó meccs volt, ugye?
- Macui: Igen. A Fülöp-szigetiek nagyon szeretik a kosárlabdát. Tényleg, a Fülöp-szigeteken mi a hagyományos sport?
- Dakila: Hát, a Fülöp-szigeteken van egy arnis nevezetű harcművészet. Eskrimának és kalinak is szokták hívni, ismered?
- Macui: Nem. Milyen harcművészet?
- Dakila: Hmm. Az arnis hasonlít a víváshoz, de van, hogy pusztakézzel, és van, hogy botokkal vagy késsel csinálják. Vannak olyan technikák, amivel fegyveres támadásokat lehet elhárítani, és megakadályozni, hogy a támadó használja a fegyverét.
- Macui: Tényleg?
- Dakila: Az arnis nagyon régóta jelen volt a Fülöp-szigeteken, de amikor megjelentek a spanyolok, akkor az európai vívással keveredve nyerte el a jelenlegi formáját.
- Macui: Már értem.
- Dakila: Igazából az arnis a Fülöp-szigetek nemzeti sportja lett.
- Macui: Nemzeti sportja?
- Dakila: Gyerekként, az iskolában tanultam, és nagyon élveztem. Vannak ismerőseim, akik nagyon jók benne, ha van kedved, legközelebb elmehetünk megnézni őket.
- Macui: Tényleg? Egyszer mindenképpen vigyél el!

4. RÉSZ A japán harcművészetek egyre népszerűbbek lesznek külföldön

A japán harcművészetek egyre népszerűbbek lesznek külföldön

A budó, a japán harcművészet jól ismert külföldön is. Franciaországban közel 800 000 ember cselgáncsozik, négyszer több, mint Japánban. A dzsúdó, amit Maeda Micujo vitt el Braziliába, brazil jujitsu néven lett világhírű. De nem csak a cselgáncs, az aikidó, a karate, a kendó is egyre népszerűbb a világban, és nem ritka, hogy külföldön budó-edzőtermeket találunk. Ugyanakkor ezek a harcművészetek, elhagyva Japánt, gyakran átalakulnak.

Vegyük például a dzsúdót. A cselgáncs, amiből olimpia sportág lett, különböző súlycsoportokra oszlott. Átalakult egy olyan versennyé, ahol a nyereshez minél több pontot kell szerezni. Hogy a nézőknek világosabb legyen, bevezették a kék dzsúdógit.

Pedig elvileg a dzsúdóban a legfontosabb dolog, hogy a "lágyság legyőzi a keménységet", tehát ha elég ügyes, akkor egy kisebb ember is le tudja győzni a nála nagyobb ellenfelet. A fehér dzsúdóginak is fontos a jelentése, a tiszta lelket szimbolizálja. Ahogy eltűntek ezek a dolgok, úgy lett a dzsúdóból cselgáncs.

Eredetileg a harcművészetek legfőbb célja az elme pallérozása volt. A budo lelke, hogy a gyakorlás során megadjuk az ellenfélnek a tisztelet, alázattal közelítve hozzájuk, és ezáltal mi magunk, emberként fejlődünk. Ha csak a nyeresre koncentrálnak, és azon gondolkoznak, hogy szerezhethétek több pontot, az nem budó. Ez már nem harcművészet, hanem valami mássá változott.

Ahogy a budó elhagyja Japánt, és elterjed a világban, eltűnik az eredeti szellemisége, mely szerint "tiszteletadással kezdjük és fejezzük be". Vajon jó dolognak kell tekintenünk, hogy a harcművészet formája megváltozik, miközben egyre többen űzik a világban, ugyanúgy, ahogy a világ is elfogadta szusiként a Japántól eltérő dolgokat, mint a Kalifornia tekerest? Nehéz kérdés.

8. Téma Kényelmes eszközök

1. RÉSZ Egy tapodtat se a telefonom nélkül!

①

- Inoue: Bocs hogy késtem.
Josimura: Na végre itt vagy!
Listener: Nem tudtad, hol a hely?
Inoue: Nem, az rendben van. A Google térképét néztem idefelé.
Lee: Milyen kényelmes lett a világ.
Inoue: Ugye? Régen térképet kaptunk, vagy telefonon kértünk útbaigazítást, most meg az okostelefon pontosan elnavigál a célíg.
Josimura: Ez igaz.
Inoue: Én alaptól rosszul tájékozodom, gyakran előfordult, hogyha valahova mentem, pont az ellenkező irányban indultam el.
Listener: Tényleg?
Inoue: De az okostelefon térképével rögtön látod, hol vagy, és merre kell továbbmenni, ez nagyon kényelmes. Okostelefon nélkül már egy tapodtat se megyek. Úgy érzem, létszükséglet.
Lee: Átérezem.
Josimura: Én is így vagyok vele...
Takahasi: Na, a lényeg, hogy egészségetekre!
Lee: Igazad van. Egészség!
Együtt: Egészség!

②

- Lee: Ha már itt tartunk, én lényegében csak a telón netezek, az otthoni számítógépet már csak alig használom. A munkahelyi jelentéseket, meg ha írni kell valamit, azt természetesen a számítógépen csinálom, de ha csak neteznem kell, akkor a okostelefon sokkal kényelmesebb.
Josimura: Ugye?
Lee: Meg tudod nézni az üzeneteidet meg a leveleidet, és ott van a Google meg a többi, ha valaminek utána akarok nézni, könnyedén megtehetem.
Takahasi: Minek szoktál utánanézni?
Lee: Hát, például a múltkor a barátommal beszéltem, és szóba került, hogy milyen gyümölcs is az a sárkánygyümölcs, úgyhogy rákerestünk a képre.
Takahasi: Hűű...
Inoue: Ne hülyéskedj már...
Lee: Jó, de ezen kívül is megnézheted a vonatmenetrendet, hogy van-e valami jó étterem a környéken, meg még ezer más dolgot, nem?
Listener: Ez mondjuk igaz.
Josimura: Tényleg.

③

- Josimura: Ami viszont nagyon hasznos, azok a szótárak meg hasonló applikációk, nem? Ha valaki külföldön él, mint mi, az sokszor rá akar keresni, hogy mi is volt ez vagy az a szó.
Inoue: Tényleg, én is szoktam!
Josimura: Régebben mindenhova vittem magammal egy szótárt, most meg elég az okostelefon szótárappja, és rögtön meg tudom nézni. Örülök, hogy nem kell még mindig magammal hurcolnom egy nehéz szótárt.
Inoue: Egyetértek.
Josimura: Meg fényképezhetünk is vele, úgyhogy nem kell fényképezőgépet vinni az utazásokra.
Lee: Ez igaz.
Josimura: Mivel bármit könnyen lefényképezhetek, rászoktam arra, hogy amikor eszem valamit, lövök egy képet, és felteszem a netre.
Lee: Ismerős.

④

- Takahasi: Úgy hangzik, mintha okostelefonok nélkül már nem is tudnánk élni.
Lee: Miért, te nem így vagy vele, Takahasi-kun?
Takahasi: Aha. Nekem is okostelefonom van, de nem zavarna, ha nem okostelefon lenne.
Listener: Tényleg? Hogyhogy?
Takahasi: Nem elég egy mobil? Telefonálni, e-mailt küldeni tudok. Még kamera is van rajta, úgyhogy akár fényképezni is tudnék vele.
Josimura: Mi? Csak ezeket használod?
Takahasi: Hiszen valójában ti sem használjátok olyan sok mindenre, csak folyton bámuljátok.
Lee: Meglehet...
Takahasi: Például vannak, akik ha összefutnak egy barátjukkal, nem is beszélgetnek, csak mindketten az okostelefonjukat bámulják. Szerintetek ez nem fura?
Listener: Lehet, hogy igazad van.
Inoue: Hát, egy kicsit...
Takahasi: Ha már találkoztak, megbecsülhetnék azt az időt.
Inoue: Nos, akkor igyunk arra, hogy most végre mi is együtt vagyunk!
Együtt: Egészség!

2. Szótárgépet szeretnék venni

- Fongaro: Rjóko-szan, kérdezhetnék valamit?
- Rjóko: Igen, persze.
- Fongaro: Japán szótárgépet szeretnék venni, de melyik az a jó szótár, amit ajánlanál?
- Rjóko: Szótárt szeretne venni? De tanár úr, vannak jó ingyenes okostelefonos alkalmazások meg hasonlók.
- Fongaro: Igen, de a legtöbb nem több japán szavak listájánál. Nekem is van, de nem nagyon hasznos, úgyhogy valami kicsit komolyabbat szeretnék.
- Rjóko: Értem. Milyen szótárra gondol?
- Fongaro: Lássuk csak. Nem szólistát vagy társalgási zsebkönyvet szeretnék, hanem rendes szótárt. Nincs olyan, amiben nyelvtanulóknak szóló szótár van?
- Rjóko: Hmm... én még nem láttam olyat. Szerintem a japán szótárak többsége japánoknak készül.
- Fongaro: Hmm... az baj... Pedig milyen jó lenne egy olyan, hogyha látok egy kandzsit, amit nem tudok kiolvasni, akkor kézzel leírva rá tudnék keresni, még ha nem is tudom a gyököt vagy a vonásszámot.
- Rjóko: Arra gondolsz, hogy kézzel beírod. A mai szótárok többsége felismeri a kézírást.
- Fongaro: Tényleg? És van olyan szótár, amiben a hanglejtést is meg tudom nézni? Amiből például megtudnám, hogyan ejtsem a kétféle amét. Ha nem ismerem a hanglejtést, akkor nem fogom tudni helyesen kiejteni a szavakat.
- Rjóko: Várj egy picit. Megnézem a neten. Ó, ebben van hanglejtés-szótár. Úgy látom, még fel is olvassa.
- Fongaro: Tehát mégis van ilyen. Hihetetlen. Nagyon jó lenne, ha még olasz-japán szótár is lenne benne, de gondolom olyan nincs.
- Rjóko: Megnéznem. De, van. Ebben eleve van olasz szótár. Felismeri a kézírást is, és hanglejtés-szótár is van benne.
- Fongaro: Hú, akkor ezt választom. Köszönöm szépen!

3. RÉSZ Szuper dolgot vettem.

- Torijama: Ma reggel bajban voltam, mert nem találtam a mobiltelefonomat
- Stacey: Tényleg? Erről jut eszembe, a múltkor szuper dolgot vettem.
- Torijama: Hú, és mi volt az a szuper dolog?
- Stacey: Egy eszköz, amivel meg tudod keresni az eltűnt dolgokat. Japánban vettem, és nagyon hasznos. Elárulja, hogy hol van az, amit épp keresek.
- Torijama: Tényleg? Pontosan milyen dolog is ez?
- Stacey: Hát, van egy központi és az ahhoz tartozó alegységek. Az alegységek pénzérme nagyságúak, amit kulcsra, vagy más olyan dologra tehetünk, amit nem akarunk elveszteni. Ha megnyomjuk a központi egység gombját, az alegység elkezd csipogni, és megtaláljuk, hol is van.
- Torijama: Hú, hogy mik vannak!
- Stacey: A pénztárcámra, meg a kocsikulcsra, és a lakáskulcsomra is raktam ilyeneket.
- Torijama: Tényleg?
- Stacey: Például reggel nincs meg a kocsikulcsom, és akkor csak megcsipogtatom. Ha a pénztárcámat keresem, akkor azt csipogtatom meg.
- Torijama: Hűű...
- Stacey: Én gyakran elkeverem a dolgokat, folyton pánikoltam, de amióta ezt használom, azóta ilyesmi nem fordul elő.
- Torijama: Ahogy téged ismerlek, Stacey, te a központi egységet fogod elhagyni.

4. Rész Melyik Doraemon eszközt szeretnéd a legjobban?

Keresési ranglista

Melyik Doraemon eszközt szeretnéd a legjobban?

"Bárcsak meg lehetne ezt csinálni" - a japán felnőttek és gyermekek körében egyaránt kedvelt Doraemon népszerűségének egyik titka valószínűleg az a sok különféle, vágyakat valóra váltó titkos eszköz, amelyet Doraemon a jövőből hozott. Biztos te is elgondolkoztál már azon, hogy melyiket szeretnéd.

Az Urawa Research internetes közvéleménykutatást végzett, hogy kiderítse, melyik Doraemon-eszközt vágnak a legtöbben. Alább bemutatjuk az első három helyezettet.

1. Bárhovajtó

A rangos első díjat a Bárhovajtó kapta, amelynek segítségével szabadon utazhatunk ide-oda. Ahogy az ajtó kitarul, mögötte rögtön ott van a célállomásunk. Volt, aki azért szerette volna, mert az az álma, hogy beutazza a világot, míg másoknak a mindennapi munkába járást megkönnyítő, praktikusabb oka volt rá.

2. Időgép

Második lett az Időgép, amellyel szabadon eljuthatunk a múltba és a jövőbe is. Sokféle választ kaptunk: volt, aki az ókori Egyiptomba szeretne utazni, hogy megnézzék a piramisok építését; a jövőbe, hogy megjegyyezze a nyereszámokat, mások meg múltbeli önmagukkal találkoznának, hogy különféle tanácsokkal lássák el.

3. Bambuszkoopter.

A harmadik helyezett a Bambuszkoopter volt, egy bambuszpörgettyű, amit ha a fejünkre teszünk, akkor szabadon repkedhetünk a levegőben. Úgy is mondhatjuk, hogy ez az egyik legnépszerűbb Doraemon kütyü. A népszerűségét úgy látszik a kényelmességének köszönheti: "Jó, hogy pont belefér a zsebbe, és rögtön lehet vele repülni", "Hasznos, ha csak elugranék vásárolni".

Nagyon sokféle válasz érkezett, például voltak, akik a Bárcsak-fülkét választották, egy telefonfülkét, ahol ha belemondod a telefonkagylóba, hogy "Bárcsak a világ ... lenne", akkor az a képzeletbeli világ valósággá válik; a Számítógéptollat, ami a vizsgák során automatikusan beírja a helyes választ; vagy az Előnaplót, ami megvalósítja azt, amit beleírunk. És te melyik Doraemon eszközt szeretnéd a legjobban?

5. rész Megvásárolnám

Háztartási eszközök Vétel-Eladás

"Rizsfőzőgépet vennék
Kajoszan"

Olyat keresek, aminek lehetőleg minél több funkciója van. Van időzítője, és gyorsfőző módja. Jó lenne egy olyan, amivel okajut is lehet főzni. Négy fős család vagyunk, úgyhogy egy nagyobb fajtát keresek. Autóval egyórányi távolságon belül érte megyek. Előre is köszönöm.

9. Téma Hagyományos fesztiválok

1. RÉSZ A fesztivál hetedikéig tart

①

Sziasztok! Ma ellátogattunk Isikava prefektúrába, Kanazava városába, a Kanazava Hjakumangoku fesztiválra. A fesztivál Maeda Tosiie hadvezérnek állít emléket, Kanazava alapítójának, aki 1583 júniusában foglalta el a Kanazava kastélyt. Minden év júniusának első hétvégéjén tartják. A második világháború után, 1952 óta rendezik meg, így az újabb fesztiválok közé tartozik. Mindenesetre hatalmas a tömeg! Ez a sok ember a fesztivál fő eseményére, a Hjakumangoku felvonulásra gyűlt össze. A felvonuláson részt vesznek többek között menetelő rezesbandák, sisimai-oroszlántáncosok, kagatobi akrobaták, és persze korbá ruhákba öltözött samurájok is, és a menet összesen négy kilométer hosszán tart. Az is minden évben nagyon izgalmas, hogy melyik híres színész választják ki a menet vezetőjének, Maeda Tosiie szerepére. Páncélos alakja, ahogy a lován léptet, nagyon népszerű. Ó, ide is ért a menet!

②

Üdvözlök mindenkit. Most Tokióban vagyok, az aszakuszi Physalis (lampionvirág) vásáron. Ma és holnap búcsúnap van az Aszakusza-templomban. Úgy tartják, hogy ha ezeken a napokon látogatunk el a templomba, az negyvenhatezer látogatással ér fel, így hatalmas a tömeg. Rengeteg az étel- és játékarus bódé is. Nagy a nyüzsgés. De természetesen a lampionvirág vásár a lampionvirágról szól. Errefelé sorakoznak a physalist árusító (szabadtéri) üzletek. Én is szívesen vennék egyet. Elnézést, mennyibe kerül? (2500 jen lesz)

Akkor ebből legyen szíves egyet... Nos, tehát megvettem a legnagyobbat. Nagyon szép piros a lampionvirág. Ha csak ránéz az ember, érzi, hogy máris itt a nyár. Ezek a nyár hírnökei. A lampionvirág ma és holnap, július 9-én és 10-én, két napon át tart. Jöjjenek el önök is!

③

Sziasztok! Ma Aomoriból jelentkezem. Itt, Aomori városában tegnap, augusztus 2-án kezdődött a Nebuta fesztivál. A híres Nebuta fesztivál Tóhoku három legnagyobb fesztiváljának egyike, minden évben hárommillió ember jön el megnézni. A fesztivál nevezetességei a nebutának nevezett, óriási emberalakokat formázó felvonulókocsok. Közelről látszik csak igazán, milyen hatalmasak. Azt mondják, a szélességük kilenc, a magasságuk öt méter! Gyönyörűek az éj sötétjében világító nebuták. De a nebutáktól elválaszthatatlan a tánc. A táncosok, az úgynevezett hanetók, "Rasszera, rasszera" kurjantásokkal járják a táncot kísérőzenére. A hanetókról még azt kell tudni, hogy bárki részt vehet a táncban, ha bérel magának ruhát. A fesztivál hetedikéig tart.

④

Sziasztok! Ma az okajamai Uradsza fesztivált mutatom be. Az Uradsza fesztivál az Ura nevű ördöghöz (onihoz) kötődik. Ez a démon az alapja az Okajamában fennmaradt Momotaró legendájának. Minden évben augusztus első vasárnapján és az előtte lévő szombaton, Okajama városában tartják. A fesztiválon főszerepet kapnak a fiatalok. (Meggzóal a zene). A felvonuláson a fiatalok különféle csoportjai saját tervezésű jelmezben, saját koreográfiákra táncolnak. Jellemzően ilyenkor az arcukat ördögire sminkelik. A fesztivál meglepően újkeletű, először 1994-ben rendezték meg. A fiatalok tánca nagyon energikus. A hangulat a tetőfokára hágott.

2. RÉSZ Én is táncoltam

- Endó: Jé, Ronaldo-szan, rég találkoztunk Hogy vagy?
- Ronaldo: Ó, Endó-szan, régen találkoztunk. Az a helyzet, hogy Japánba utaztam, és csak tegnap értem haza.
- Endó: Tényleg? De jó neked. És, milyen volt Japán?
- Ronaldo: Hát, nagyon meleg volt, de nagyon élveztem. Sokféle jártam, és igazán nagyon sokféle élményben volt részem.
- Endó: Hű, például?
- Ronaldo: Sok japán ételt ettem, onszemben is voltam. De a legjobb az volt, amikor meglátogattam az Avaodori fesztivált.
- Endó: Hű, az Avaodorit? Egészen Tokusimáig mentél?
- Ronaldo: Természetesen. Hallottam, hogy a riói fesztiválhoz fogható, csodálatos fesztivál, úgyhogy egyszer mindenképpen el akartam menni.
- Endó: Aha. És, milyen volt?
- Ronaldo: Hű, nagyon jó volt. A profi csapatok tánca nagyon színvonalas, és hihetetlenül energikus volt. De a legjobb az volt, hogy részt vehettem a táncfelvonuláson.
- Endó: Hű, te is táncoltál? Nem semmi.
- Ronaldo: Rióban nem táncolhatsz a főhelyszínen, ha nem vagy egy csapat tagja. Ezzel szemben az Avaodorinál bárki szabadon csatlakozhat a tánchoz, ha egy kicsit megtanulja előtte valakitől. Hoppit is lehet kölcsönözni..
- Endó: Tényleg?
- Ronaldo: Tánc közben olyan volt, mintha mindenkit ismernék, nagyon jó volt a hangulat..
- Endó: Ahogy éneklük, "így is, úgy is bolondok vagyunk, bánhatja, ki nem táncol".
- Ronaldo: Pontosan. Az egész városban fesztiválhangulat volt, az emberek mindenhol ittak és táncoltak. Én is rengeteg szakét kaptam a helyiektől, akiket nem is ismertem. Sok emberrel tudtam japánul beszélni, nagyon élveztem, igazán jó élmény volt.
- Endó: Látszik, hogy szereted a fesztiválokat és a szakét, Ronaldo-szan.

3. RÉSZ A fesztivál legnagyobb látványossága...

- Vásárló: Szívesen elmennék valamilyen fesztiválra, amíg Spanyolországban élek. Mit ajánlana?
- Önkéntes: Lássuk csak. Hát, mindenekeelőtt a valenciai Las Fallas tűzfesztivált ajánlanám.
- Vásárló: Tűzfesztivál...
- Önkéntes: A Las Fallas egy olyan fesztivál, amikor felgyújtják és elégetik a városszerte kiállított papírbabákat. A fesztivált Valenciában tartják, ööö, minden évben március 15-től 19-ig.
- Vásárló: Hűű.
- Önkéntes: A papírbabákat fallasnak hívják, van belőlük kicsi és nagy, mindenféle. A legnagyobb fallas több, mint 30 méter magas is lehet.
- Vásárló: Hűha.
- Önkéntes: Politikust vagy sportolót formázó fallas is van. A fesztivál alatt több száz fallas sorakozik Valencia utcáin és terein.
- Vásárló: Hű, tényleg?
- Önkéntes: Igen. A fesztivál legnagyobb látványossága március 19., Szent József napjának éjjele, amikor felgyújtják és elégetik a fallasokat.
- Vásárló: Hűű.
- Önkéntes: A város mindenhol vörösbe öltözik, nagyon lenyűgöző látvány.
- Vásárló: Tényleg?
- Önkéntes: Azt mondják, akkor jön meg a tavasz, ha vége ennek a fesztiválnak.
- Vásárló: Hű.
- Önkéntes: Viszont rengeteg turista megy oda, ezért ha szeretné megnézni, érdemes minél hamarabb foglalni.
- Vásárló: Tényleg? Szívesen elmennék.

4. RÉSZ Első karácsonyom

A barátom amerikai

Első karácsonyom

Az első karácsony, amit a barátom szülőházában töltöttem. A szülei háza Kentucky nagyon vidékies részén van, és igazi hagyományos karácsonyt tartanak. A házban egy hatalmas karácsonyfa állt, rajta rengeteg dísszel. Pont olyan látvány volt, mint amilyet korábban a Jamanaka tó Karácsonymúzeumában láttam! A barátom háza olyan szintű volt, mint egy múzeum!

Majd eljött a karácsonyeste. Együtt bontottuk ki a karácsonyfa alá helyezett ajándékokat, ami nem is volt olyan könnyű feladat! Szó sem lehetett róla, hogy összegyűjtöm a sajátomat, és elkezdem bontogatni. Egyszerre egyvalaki bontotta ki a többiek előtt, sorban egymás után, egyesével, és megjegyzést is kellett fűzni mindegyikhez.

Valahogy így:

- A következő ajándékot pedig Judy kapja Davidtól.

Kinyitja, majd:

- Hű, de szép ez a piros kardigán!

- Akkor vettem, amikor októberben Európába utaztam, mert illik hozzád!

- Köszönöm szépen. Hordani fogom legközelebb, ha síelni megyünk!

- Örülök, hogy tetszik.

Akkor is mindenképpen mondani kellett róla valamit, ha valami furcsa ajándékot kaptunk, például hogy ""haha, milyen vicces"", vagy hogy ""jellemző, hogy ilyet választasz"". Nekem, aki nem olyan jó angolból, nagyon nehéz volt. Ráadásul olyan sokáig tartott, hogy azt hittem, sohasem lesz vége."

Jobban belegondolva... 10 rokon gyűlt össze, és ha mindenki mindenkinek adott ajándékot, az már kilencszer tíz, azaz 90 darab! Ezeket mind egyenként kibontani és véleményezni rettentő sokáig tart. Mire a felével végeztünk, már egészen későre járt, úgyhogy úgy döntöttük, mára ennyi, és mindenki elment aludni.

Másnap reggel nekiálltunk a folytatni, amikor megdöbbenve vettem észre, hogy még több ajándék van. Azt mondták, ezek a Mikulástól vannak - legalább tízzel több volt!

Így folytatódott hát a végtelenségig ez az "ajándékcseres maratón".

5. RÉSZ Fesztiválélmények

Ronaldo Bayer

Japán útinapló 6. rész

Táncoltam a Tokusimai Avaodori fesztiválon!

Tudtátok, hogy az Avaodori táncban bárki részt vehet?

Adnak kölesön happit, és megtanítják a tánc lépéseket, úgyhogy az sem baj, ha először csinálod.

Így hát én is kipróbáltam magamat.

Különös ereje van a közös táncolásnak, hihetetlen volt!

Nagyon élveztem!

Rengeteg emberrel megbarátkoztam, rengeteget tudtam japánul beszélni, tényleg nagyon jó élmény volt.

Azt is jó nézni, ha a profik járják az Avaodorit, de persze az az igazi, hogyha együtt csináljuk!

Táncolni kell. Remélem, még eljutok oda...

翻訳・翻訳協力

Mayer Ingrid
Oroszlány Balázs

Copyright © 2016 The Japan Foundation